

Titlu original (eng.): Goddess of Love

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
FARR, CAROLINE**

Zeița soarelui / Caroline Farr

Traducător: Mirela Dorobanțu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-257-2

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „ROMANTIC”

CAROLINE FARR

Zeița soarelui

Traducerea și adaptarea în limba română de:

MIRELA DOROBANȚU

Editura și Tipografia
ALCRIS

EDITURA ALCRIS,
vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC"

1049	Marge Smith	- Pentru dragostea ta
1050	Charlotte Hughes	- De ce m-ai părăsit?
1051	Madeline Harper	- Colierul venetian
1052	Kathy Rung	-A început la Londra
1053	Caitlin Clark	- Tu, iubita mea
1054	Catherine Mulvany	- Acvamarin
1055	Deborah Smith	- Dragoste fără speranță
1056	Mary James	-O propunere surprinzătoare
1057	Kay Hooper	-Iubire sau nimic
1058	Stella Frances Nel	-Pasarea cântătoare
1059	Annette Broadrick	-Nopți uitate
1060	Anne Shorr	-Între două iubiri
1061	Carole Dean	-Furtună de primăvară
1062	Anne Hampson	-Dragoste în insulă
1063	Beryl Bainbridge	-Întâlnire riscantă
1064	Essie Summers	-Primăvară în septembrie
1065	Pat West	-Calea înțelegerii
1066	Martha Vincent	-Prizoniera dragostei
1067	Mary Pearson	-Flacără nestinsă
1068	Judith Hershner	-O scrisoare neprevăzută
1069	Beth Brookes	-Dorință sălbatică
1070	Anne Bellamy	-Invață să iubești din nou
1071	Theresa Dale	-Îmblânzirea scorpiei

Capitolul 1

Era în jur de unsprezece și jumătate când Clare o pierdu din vedere pe Leonie. Încăperea era atât de aglomerată, încât nu-i putea vedea decât pe cei din imediata apropiere. Clare dansase cu un bărbat masiv, îmbrăcat cu un pulover portocaliu pufos, care era atât de beat încât nu putea articula cuvintele. Când se termină melodia, Tânără se grăbi să se desprindă din îmbrățișarea lui și să se piardă în multime. Reuși cu greu să ajungă lângă perete, unde se ridică pe vârfuri încercând să zarească părul roșcat al prietenei ei. Doar Leonie nu plecase fără să-i spună!

La acest gând, Clare intră în panică, deoarece nu cunoștea pe nimeni dintre cei veniți la petrecere. Cineva micșorase lumina și Tânără începu să caute agitată în penumbra care domnea în încăpere, scrutând chipurile.

Nu mai fusese până acum la o asemenea petrecere. La opt-sprezece ani și abia venită din provincie, se vedea ușor inocență în ochii ei mari și verzi, ideea ei despre petreceri fiind cu totul alta decât ceea ce se întâmpla aici.

Leonie o adusese în mijlocul unei multimi de străini în care realiză speriată că putea să se încee dacă nu încerca să ajungă la mal. Făcuse eforturi să "inoate", dar acum se simtea singură și părăsită.

Superba rochie albastră pe care o purta nu era a ei: prietena ei o împrumutase din garderoba de la teatru, fără să țină seama de reguli sau de protestele lui Clare.

— Haide, probează-o! insistase Leonie. La urma urmelor, cine va ști? Atât timp cât o înapoiez mâine, nu va conta. Nu poți merge la petrecerea de Anul Nou cu blugii tăi ponosii. Uite, îți vine minunat; mult mai bine decât mie, argumentase roșcată.

Când se privise în oglindă, îi plăcuse atât de mult ceea ce văzuse, încât nu mai fusese în stare să refuze oferta.

Leonie arăta bine cu orice s-ar fi îmbrăcat, dar albastrul nu se potrivea cu părul ei roșu. Îi stătea mult mai bine cu rochia neagră pe care și-o făcuse singură. Cea pe care o îmbrăcase Clare îi evidenția ochii, făcându-i să pară mai mari. Era o creație îndrăzneață pe care era sigură că n-ar fi avut curajul să-o aleagă.

Prietena ei era total diferită. Sigură pe ea, suplă și vivace, Leonie era prietenoasă și pricepută, având gusturi minunate în privința modei. Se minuna adesea de inocența și romantismul lui Clare și încerca să-o ajute să se maturizeze.

— Trebuie să te trezesc la realitate, spunea ea. Suntem în anii optzeci, nu mai ești o școlăriță.

Clare crescuse într-un orășel, care după ora sase seara părea să adoarmă. De aceea, Londra o deruta. Nu dorea să se facă glume pe seama ei, aşa că o asculta impresionată pe Leonie, nerăbdătoare să descopere cum poate fi relaxată și sofisticată în mijlocul unei multimi de

ZEIȚA SOARELUI

oameni.

Cele două tinere locuiau în același casă, o clădire veche împărtită în garsoniere, proprietatea unei foste garderobiere în vîrstă pe nume Hilda, care nu purta decât papuci.

— Picioarele mele sunt distruse, puilor, obișnuia să spună chiriașelor ei. Asta mi-a făcut teatrul: mi-a distrus picioarele!

Leonie îi cerea să le spună povesti din teatrul de acum patruzeci de ani ceea ce-i plăcea bătrânei, care adora să aibă sub acoperișul ei persoane care activau în același domeniu în care lucrase și ea. Avea un dezvoltat simț matern, era iubitoare, tolerantă și nu le critica atât timp cât nu-și luau "nasul la purtare", cum îi plăcea să spună. Prin asta înțelegea plata la timp a chiriei, absența petrecerilor zgomotoase în camerele lor sau aducerea bărbătilor acasă.

Clare se considerase norocoasă că găsise o cameră aici. Chiria era rezonabilă, era curat și confortabil și tocmai ce-si permitea. Banii pe care-i dăduseră părintii îi ajungeau doar pentru strictul necesar și deja slăbise șapte kilograme de când venise la Londra. Se obișnuese să mănânce doar o dată pe zi și să se mulțumească doar cu pâine și fasole. În primul an la Școala de Artă, viața i se păruse fascinantă dar grea.

Pentru Leonie era mai ușor, deoarece avea un post: cântă în corul dintr-un spectacol susținut în apropierea Londrei. Veniturile ei erau ceva mai mari decât ale lui Clare, dar cheltuiau mai mult decât aceasta.

Toți membrii distribuției fuseseră invitați la această petrecere organizată de una dintre vedetele spectacolului. Clare nici măcar nu știa unde se află – fusese luată de acasă de un grup gălăgios și nerăbdător. Leonie făcuse în grabă prezentările, iar petrecăreții îi zâmbiseră, spunându-și numele mici.

Tânără femeie băuse mai mult decât o făcuse toată viața. Până acum savurase din când în când un păharel de sherry, dar în seara aceasta primise pahar după pahar și le golise absentă. Acum, se simtea ciudat: nu era beată, își spunea, doar amețită probabil și pentru că mâncase din nou doar fasole și pâine prăjită, iar whisky-ul îi accelerase metabolismul.

Nevăzând nici urmă de roșcata ei prietenă, decise să se îndrepte spre ieșire, întrebându-se cum va ajunge acasă la ora asta dacă nu va găsi un taxi.

– Bună, fată din Charlestown.

Vocea răgușită o făcu să tresără. Se întoarse brusc, făcând poalele rochiei din mătase să i se învolbureze în jurul picioarelor.

– Nu dansezi? Nu se poate așa ceva! Rochia asta a fost făcută pentru dans! zise bărbatul înalt care apără din senin lângă ea și-i cuprinse zâmbind talia.

Tânără râse și-și flutură genele, sperând să pară la fel de sofisticată ca Leonie.

– Ne-am cunoscut?

– O facem acum, zise el tăărăganat.

– Ești american?

– Da, zâmbi bărbatul. Iar tu ești englezoaică. Un adevărat trandafir englez.

Privirea lui coborî încet peste talia ei zveltă și curbele apetisante ale șoldurilor, admirând rochia de un albastru metalic. Fără mâncă și cu un decolteu adânc, nu lăsa prea mult loc imaginăției. Musicalul în care juca Leonie avea acțiunea plasată în anii douăzeci și rochia croită după moda acelor timpuri îi dădea tinerei femei un aer sofisticat.

Părul ei blond avea nuanță mierii și se aranja de la sine, un avantaj extraordinar pentru Tânără care nu-și permitea să meargă la salon. Îi ajungea până la umeri și flutură ca o pelerină când întoarse capul să-i zâmbească străinului.

Era conștientă că în privirea lui era admiratie, făcând-o să se simtă flatată.

– Nu am mai cunoscut un american până acum.

– Remarcabil! o tachină el. În cazul asta, e momentul să cunoști unul.

– Pe tine?

Tânără roși și plecă ochii verzi, cu gene lungi.

– Pe mine, fată din Charlestown.

Bărbatul o luă de mână și se strecură între cei care dansau. Începură să danseze atât de aproape unul de celălalt, încât coapsele li se atingeau. Era înalt, zvelt, avea umeri largi, trup perfect proporționat și purta un costum de seară.

– Ești foarte elegant, observă ea. Ai fost într-un loc special?

– Nu până în momentul asta, zâmbi el privind-o apreciativ.

Clare râse, simțindu-se tulburată. Nu mai cunoscuse o persoană ca el și inima începu să-i bată alarmant de repede. Nu numai că făcea parte dintr-o lume diferită, dar era mai în vîrstă decât prietenii ei. Din cauza luminii difuze, îi era greu să-și dea seama ce vîrstă are, dar bănuia că era mai aproape de treizeci de ani decât de douăzeci, iar sofisticarea lui era reală, nu simulată ca a ei.

Frisonul îndoielii care-i străbătea șira spinării fu alungat imediat de zâmbetul lui fermecător. Clare era fascinată de el; ochii lui cenușii o tachinău, iar unul din colțurile gurii era mereu ridicat, făcând să pară

amuzat.

Era un bărbat foarte atrăgător, își spuse, imaginându-și ce-i va povesti lui Leonie, care o trata mereu cu superioritate când venea vorba de bărbați. Gândul îi aduse un fel de satisfacție la fel de plăcută ca apropierea de acest bărbat chipes. "Arăți de parcă ai merge la tăiere", o tachinase prietena ei înainte să plece de acasă. Ei bine, îi va demonstra că micuța fricoasă nu se descurcase rău.

— Dansezi la fel de bine cum mi-am imaginat, îi șopti partenerul ei.

Clare tresări când îi simți respirația pe lobul urechii, iar el râse încet.

Melodia se aprobia de sfârșit, dar el continua să-o țină în brațe, în timp ce o Tânără trecu printre musafiri distribuind pahare cu șampanie. Cel care organizase petrecerea avea cu siguranță mulți bani, presupuse Clare, sorbind din băutura acidulată. Bulele îi gădilară cerul gurii și ea strănută, făcându-l pe partenerul ei să râdă și să-i dea încă un pahar plin.

— Nici măcar nu-ți știu numele.

— Luke. Al tău care este, fată din Charlestown?

— Clare.

În clipa aceea răsunăra voici și râsete și un grup de nou-sosita intră în încăperea deja aglomerată. Din cauza îngheșuelii, Clare și Luke se strânseră și mai aproape unul de celălalt când cineva strigă tare că se aprobie miezul nopții. Urmă o scurtă agitație, după care toți începură să numere cu voce tare: cinci, patru, trei, doi, unu... La mulți ani!!!!

Urarea fu însoțită de râsete de bucurie și de un cor de voci care intona mai mult sau puțin inteligibil "Mulți ani trăiască".

Clare goli și al doilea pahar și când se auzi din nou muzica, Luke o

ZEIȚA SOARELUI

11

strânse atât de aproape în brațe, încât Tânără femeie simți fiecare centimetru al trupului lui viril. Își puse capul pe umărul lui și simți palma bărbatului explorându-i ușor spatele gol, gest care-i făcu din nou inima să bată mai repede.

— Mie mi-a ajuns, șopti el la un moment dat. Nu vrei să plecăm de aici?

Se simțea ciudat de somnoroasă: mișcările lente, cădura din încăpere și ritmul muzicii o amețiseră, iar șampania nu fusese de ajutor, dimpotrivă. Din fericire, nu-și pierduse total rațiunea.

— Și unde să mergem? întrebă suspicios, ridicând capul de pe umărul lui.

— Să găsim... o petrecere mai liniștită, zise el încet. Aici sunt prea mulți oameni.

— Știi o petrecere mai liniștită? se încruntă ea, încercând să se concentreze.

— Știu, zâmbi Luke privind-o în ochi.

— Bună idee!

— Speram să spui asta.

Bărbatul reuși să se strecoare prin multime, ținând-o strâns de încheitură. Cățiva tineri încercără să-o rețină sărutând-o cu entuziasm, dar Luke o luă calm dintre ei. Uitând cu totul de Leonie, Clare îl urmă pe Luke ca un călător rătăcit care zărește o geană de lumină în intuneric.

Petrecerea de la care plecau se ținea într-un apartament luxos din St. John's Wood. Când ieșiră, se ciocniră de un grup de petrecăreți care țipau și cântau tare. Clare se lăsa condusă de Luke și ajunse în siguranță în lift.

Mișcarea bruscă o ameții și-i răsuci stomacul. Amețită, se sprijini de perete și închise ochii, ușurată că aici era liniște după vacarmul de la petrecere.

Liftul se opri și Luke o conduse afară. Aici, Tânără femeie se sprijini din nou de un zid cu ochii închiși și inspiră cu nesaț aerul curat. Simți brațul bărbatului în jurul taliei ei și când deschise ochii... se trezi într-un alt apartament. Era liniște și Clare îl privi încrustată.

— Unde sunt toți? Unde este petrecerea?

— Aici, râse Luke.

Lăsându-se condusă de el, Tânără intră în panică atunci când observă că nu era nimeni.

— Ai spus că...

Brațele bărbatului o înlanțuiau înainte să-si termine propoziția. Buzele lui le găsiră pe ale ei și atingerea delicată o luă prin surprindere. Abia știind ce face, buzele i se depărtară instinctiv. Clare nu era la primul sărut. Premieră avusese loc în urmă cu patru ani, când avea paisprezece ani. Atunci, fusese foarte dezamăgită de experiență. Băiatul era cu un an mai mare decât ea și era eroul tuturor elevilor după ce construise de la zero o motocicletă. Vehiculul nu avea motor, dar el îl ținea în grădină și-l prezenta ca pe un exponat celor care-l vizitau. Toate fetele erau îndrăgostite de el, încât atunci când o sărutase, Clare se așteptase la o explozie de culori și emoții copleșitoare, dar nu se întâmplase nimic și fusese foarte deziluzionată.

Mai fusese bineînțeles sărutată, dar tot nu apăruseră scânteile la care visa ca orice fată.

Acum, în timp ce era sărutată de Luke, avea impresia că-i bubea tobe în urechi și că sângele îi aleargă prin vene. Era exact cum își

imaginase atunci când avea paisprezece ani. Când vârful limbii lui o atinse pe a ei, aproape leșină de plăcere.

Luke își trecu degetele prin părul ei și-l strânse în pumn, trâgându-i capul pe spate, sărutul devenind mai profund. Ridică instinctiv brațele îi înconjură gâtul și-i mânăgâie ceafa.

Cu ochii pe jumătate închiși, își trecu apoi vârfurile degetelor peste obrajii lui, mânăgâindu-i pomelii și buzele.

Clare uitase complet de petrecerea la care el promisese să o ducă, mintea ei fiind amortită de experiențele noi pe care le trăia. Cei doi se priviră lung în ochi și ea observă că ai lui erau încețoșați de dorință. Bărbatul începu să-o sărute din nou și să-i mânăgâie coapsa.

— Haide, iubito! zise el răgușit. Ce mai aștepți? Doar nu vom sta toată noaptea aici, nu-i aşa?

Ea crezuse că vorbește despre petrecerea unde se presupunea că ar fi trebuit să ajungă și se încrustă; nu-și putea lua privirea de la chipul lui frumos. Urmărand linia senzuală a gurii lui, Clare se minună de efectul pe care-l avea asupra ei. Voia să-l sărute din nou, aşa că înconjurându-i gâtul cu brațele, i-o spuse în șoaptă, tremurând.

— Ești adorabilă, zâmbi el, sărutând-o.

— Nu vreau să merg la petrecere, zise ea făcându-l să râdă.

— La această petrecere sunt doar doi invitați, iubito.

Înainte să inteleagă ce a vrut să spună, el își strecu un braț sub genunchii ei și o ridică. Clare își puse amețită capul pe umărul lui, în timp ce o ducea în dormitor.

Pe hol era întuneric și ar fi vrut să-l întrebe unde merg, dar îi era somn... Se simțea ca un bebeluș în brațele lui, fiindu-i recunosătoare pentru această senzație.

Luke o întinse pe pat și ea se întoarse pe o parte, pe jumătate adormită. Simțind mișcare lângă ea, înțeleseră că o mână îi deschidea fermoarul.

— Mi-e somn... protestă ea, încercând totuși să deschidă ochii.

Se trezi de-a binelea când auzi foșnind materialul rochiei. Reușî să deschidă ochii și văzu chipul lui Luke.

— Nu ești beată, nu-i aşa? o întrebă cu același zâmbet care o cucerise când îl întâlnise.

— Mă simt ciudat, recunosc ea, mânăindu-i obrazul.

Pielea lui era aspră din cauza bărbii care crescuse și Luke îi sărută degetele când îi atinseră buzele.

— Crezi în dragoste la prima vedere? îl întrebă pe jumătate adormită.

— Dar tu, fată din Charlestown?

Ea tresări când văzu că își scoate cămașa și intră în panică.

— Ce faci?

— Tu ce crezi, draga mea? surâse el, cuprinzându-i obrajii în palme.

Bărbatul o sărută din nou și Clare uită de toate, copleșită de senzațiile uimitoare care o purtau pe tărâmuri necunoscute.

"M-am îndrăgostit. Toate poezile de dragoste sunt adevărate, inima îți bate într-adevăr mai repede". Un sărut poate echivala cu raiul și cu siguranță că atunci când fusese dezamăgită și considerase că era o pierdere de timp, n-o sărutase bărbatul potrivit. Bărbatul acesta îi oferea plăceri care-i făceau trupul să tremure.

În timp ce o săruta cu pasiune, bărbatul făcea însă și lucruri de care Clare nu fu conștientă la început. Reveni la realitate abia când realizează că erau amândoi despuiți și că palmele lui Luke mânăiau senzual

coapsele ei.

— Nu! tresări ea împingându-l și încercând să-i îndepărteze mâna. Nu vreau să faci asta!

— Åsta nu e un joc, fată din Charlestown!

Clare era însă cuprinsă de panică.

— Nu pot, Luke, te rog!

Dar el îi cuprinse sănul și intensitatea senzației o făcu să geamă. Luke râse și continuă, incitat de răspunsul ei.

Tânără îl imploră să se opreasă, dar Luke nu-i dădu atenție. Ea reușî să-i vadă chipul în penumbra din cameră și observă că se schimbă complet. Ochii îi luceau ciudat în întuneric și nu mai zâmbea. Abia atunci avu un moment de luciditate; dispăruse euforia dată de băutură, devenind înfricoșător de conștientă de ceea ce urma să se întâmple.

— Eu... niciodată n-am... începu ea răgușit, dar cuvintele îi fură oprite de sărutul lui sălbatic.

Bărbatul o prinse strâns de coapse și o presă cu greutatea trupului lui, așa încât Tânără nu avu nicio sansă de scăpare.

— Nul! gemu ea.

— Ce vrei să spui? rânji el. N-am chef de joacă. Dacă până acum te-ai distrat, acum e rândul meu.

Tânără începu să se zbată, încercând să-l lovească cu pumnii și să-l zgârie pe față. Simți pielea strânsă sub unghii și auzi urletul lui furios.

— Scorpie ce ești!

În clipa următoare, bărbatul îi invadă brutal intimitatea, provocându-i o durere care se împrăștie în tot trupul ei chinuit, tipăruit ei fiind înăbușit de un sărut. Durerea părea să-i ajungă până în vârful